

Aquest fenomen d'identificació cultural col·lectiva només serà possible si arrenca d'una unitat lingüística com a element de consens i punt de partida comú.

10. L'atenció especial a la infància i a la joventut.

La ciutat educadora ha de tenir una especial dedicació als problemes que afecten els infants i els joves. Una política cultural per a la infància i la joventut s'ha de concretar en la posada en marxa d'un seguit de serveis complementaris a l'escola i al sistema educatiu en general.

Des del punt de vista de la joventut, cal posar l'accent en un seguit de programes d'informació i prevenció per tal de reduir al màxim la necessitat de serveis finalistes.

3.2. OBJECTIUS OPERATIUS

Plansejats deu principis estratègics on situar cadascun dels grans objectius que es proposa aconseguir l'Ajuntament de Sabadell en l'àmbit de la cultura, les línies fonamentals a partir de les quals caldrà organitzar la política cultural local, són les següents.

1. Millorar els instruments de planificació, gestió i seguiment en la política cultural de l'Ajuntament.

Respecte a això l'elaboració del Mapa Cultural i el seu manteniment permanent esdevé un element essencial per disposar d'un adequat inventari dels equipaments i les diverses realitats culturals actuals com també planificar estratègicament cada un dels passos necessaris per a assolir els objectius de la política cultural.

La segona conseqüència lògica de tot procés de millora instrumental és l'elaboració metòdica dels diferents plans temàtics. La diversitat de sectors i nivells operatius en què es desenvolupen les polítiques culturals obliga a realitzar una gran multitud de reflexions parcials, subsidiàries de la general, per tal de disposar dels elements de gestió adequats en cada un dels aspectes en què es manifesta la vida cultural de la ciutat.

2. Normalitzar la gestió del patrimoni històric de la ciutat quant a la recuperació, la preservació i la divulgació.

Parlem d'identitat ciutadana en el sentit de l'adequació d'un determinat patrimoni, d'unes pautes de conducta, d'un coneixement de les institucions, entre els ciutadans i la ciutat. Es tracta d'un punt que afecta la globalitat de l'acció pública però que es concreta en alguns aspectes plenament integrats dins de la Política Cultural.

2.1. *Incrementar i dinamitzar els programes de recerca, recuperació, preservació, documentació i difusió del patrimoni local passat i present per tal de donar-lo a conèixer i facilitar a cada ciutadà la millor relació amb el conjunt de la seva realitat.*

2.2. *Inventariar el patrimoni històric de la ciutat en els diferents àmbits temàtics: arquitectura, escultura, arqueologia, paleontologia, monuments, col·leccions, festes i tradicions populars, documentació històrica, patrimoni industrial i història local i toponímia entre d'altres.*

2.3. *Fomentar i divulgar el patrimoni per mitja dels museus, arxius i el Centre de Normalització Lingüística, entre d'altres equipaments, a partir de programes que possibilitin la màxima participació del ciutadà. Per fer-ho cal millorar les condicions infraestructurals i tècniques dels museus i de l'arxiu de la ciutat*

2.4. *Singularitzar la ciutat, mitjançant el treball conjunt de les polítiques culturals i urbanístiques, i dotant-la d'elements d'identitat estètica, tant físics (escultures i monuments), com simbòlics (estructura urbana).*

3. Planificar i gestionar una infraestructura d'equipaments culturals d'acord amb el model i l'organització territorial de la ciutat.

Bona part de la vida cultural es realitza en equipaments especialitzats. Sense ells és molt difícil parlar de polítiques de desenvolupament cultural, de la mateixa manera que no es facilita l'accés dels ciutadans a l'ús i al consum enriquidor de les produccions culturals.

Hi ha, també, uns altres equipaments d'esperit més polivalent que tenen com a funció bàsica afavorir processos socio-culturals als districtes i als barris de la ciutat, com a equipaments dirigits a facilitar un contacte permanent entre el ciutadà i les diferents dimensions en què es manifesta la cultura.

3.1. Cal completar, adequant-les a les necessitats reals, les xarxes d'equipaments bàsics que tenen com a funció desenvolupar la vida cultural als barris de la ciutat, especialment les biblioteques i els actuals centres cívics. En tots dos casos es tracta de serveis fonamentals per a facilitar l'accés del ciutadà a la pràctica cultural.

3.2. Crear els equipaments que encara manquen per tal de disposar d'una xarxa de centres especialitzats en cadascuna de les dimensions de l'art i la cultura. Cal igualment millorar les condicions dels actuals.

La ciutat disposa de centres especialitzats en la formació musical i plàstica, la difusió teatral, i les exposicions plàstiques. Els principals dèficits es situen en el terreny de la producció i la creació artística.

3.3. Crear equipaments i serveis amb vocació i abast supramunicipal per tal de disposar d'eines adequades per a redimensionar la ciutat, millorar-ne el prestigi i qualificar-la davant dels seus mateixos habitants.

3.4. Al marge de la necessària revisió dels equipaments de propietat pública, també és molt important millorar les instal·lacions de moltes entitats. Així mateix cal cercar noves instal·lacions per a aquells projectes de gestió privada d'indubtable interès públic que sorgeixin en el futur.

3.5. Optimitzar l'ús dels equipaments i els espais on es desenvolupen activitats culturals, d'acord amb les seves característiques funcionals. Dotar els equipaments actuals dels mitjans i les eines de gestió necessàries per a obtenir resultats òptims.

4. *Incorporar a la programació cultural activitats que fomentin l'associacionisme i l'intercanvi d'idees entre cultures i la difusió dels valors cívics.*

La manca d'un marc jurídic suficientment clar, la dificultat per a autofinçar-se, la debilitat que provoca la manca d'estructures interassociatives, etc, són algunes de les raons per les quals l'Administració ha hagut d'adoptar moltes vegades una posició protectora en la promoció i el suport dels processos associatius.

Cada cop es més evident que l'Administració Local té un paper fonamental en la promoció associativa i la participació, però la ciutat és quelcom més que les entitats i les associacions. Els ciutadans han de trobar-hi espais de formació i participació que els permeti progressar com a tals. Els valors de la solidaritat i la tolerància esdevenen eines fonamentals de convivència que cal emmarcar plenament en la vida quotidiana de la ciutat.

- 4.1. *Potenciar l'aparició i consolidació dels processos associatius, establint un marc de relacions de progrés entre l'Administració i el teixit associatiu de Sabadell. No es tracta d'un procés neutre, i en aquest sentit la relació entre l'Administració i la societat civil ha de fonamentar-se en la col·laboració tècnica, infraestructural i econòmica.*
- 4.2. *Dotar l'entramat associatiu de la màxima capacitat de gestió possible. Cal elaborar programes de formació per a gestors associatius per tal de millorar la capacitat operativa de les entitats i els col·lectius ciutadans.*
- 4.3. *Promoure la relació entre cultures estimulants el coneixement i l'intercanvi mutu. Promoure i recolzar les activitats formatives i informatives que afavoreixin la divulgació de coneixements i de les idees, la participació del ciutadà i la defensa de la cultura.*
- 4.4. *Consolidar una xarxa de serveis d'informació que permetin a tots els ciutadans accedir al coneixement sobre l'univers institucional, expressiu i tecnològic-científic que els envolta.*

4.5. *Promoure l'associacionisme infantil i juvenil, i especialment la consolidació de serveis estables de temps lliure dirigits a aquests segments d'edat.*

5. ***Promoure l'existència d'una oferta cultural i artística diversificada i estable a la ciutat.***

La riquesa d'una ciutat es manifesta en l'increment del nivell de benestar dels seus habitants. Una de les característiques del progrés és l'existència d'excedents econòmics que traduïts a la seva dimensió social i cultural permeten la creació de nous i més qualificats serveis per al ciutadà.

A l'Ajuntament li correspon estimular la creació de serveis d'oci, ordenant-ne i regulant-ne l'aparició i l'emplaçament. Des dels espectacles i les cultures expressives en general fins a sectors tan diversos com són la gastronomia i l'hosteleria, els divertiments i les propostes lúdiques.

L'oferta de serveis culturals és especialment important ja que té uns valors afegits de gran importància simbòlica. Les activitats de difusió artística i cultural són una mostra del potencial social d'una ciutat i en aquest sentit la situació geogràfica de Sabadell permet que els seus ciutadans es beneficiïn d'un ventall molt ampli de propostes culturals.

Tot i així, Sabadell té una important capacitat de generar propostes ciutadanes dirigides als seus habitants i fins i tot atraure'n d'altres ciutats.

5.1. *Consolidar un calendari bàsic de mostres i esdeveniments culturals organitzat des de l'Administració directament o conjuntament amb entitats i col·lectius locals que permeti donar resposta a les demandes dels diferents sectors de la població de Sabadell.*

5.2. *Elaborar una programació artística municipal de caràcter estable, que tingui en compte els diferents formats de les produccions, la diversitat de públics i la varietat d'equipaments existents.*

5.3. *Fomentar les manifestacions culturals organitzades des de les associacions locals. Traspassar progressivament aquelles activitats que són rendibles a empreses privades perquè les explotin comercialment.*

5.4. *Crear un acord-marc estable entre l'Ajuntament i la iniciativa social que afavoreixi la programació d'espectacles a locals privats. Aquest acord ha de preveure accions com un pla d'exempcions fiscals i un programa d'estímul a les millores infraestructurals.*

5.5. *Promoure les manifestacions lúdiques i festives comunitàries. Potenciar i racionalitzar el desenvolupament de les diverses Festes Majors que es realitzen a la ciutat.*

6. *Incentivar la creació artística local, donant suport a la globalitat d'aspectes del procés artístic: formació, producció i difusió.*

El paper de l'Administració en el procés de formació dels artistes cada cop és més important ja que permet democratitzar l'accés a les eines i els instruments artístics i reduir els efectes excessivament mercantils que sovint comporta el joc de l'oferta i la demanda.

Certament la protecció pública als artistes locals ha de tenir uns límits i en aquest sentit a l'Ajuntament li correspon actuar fins al moment en què les opcions individuals cerquin un nivell de professionalitat que s'escapa de les lògiques competències municipals.

Moltes d'aquestes activitats han de contemplar decididament la participació d'artistes locals conjuntament amb destacats artistes de fora.

6.1. *Estimular la producció artística local amb equipaments, programes i incentius específics. Facilitar l'accés dels creadors locals a les noves tecnologies.*

6.2. *Incrementar les activitats descentralitzades de les escoles municipals de formació artística reglada per tal de consolidar una oferta de formació artística de diferents tipus i nivells que permeti satisfer la demanda potencial que genera la ciutat.*

Establir convenis de col.laboració per donar suport als programes i les propostes de formació artística sorgides d'iniciatives privades i associatives.

- 6.3. *Posar a l'abast dels ciutadans espais per a la creació i la producció de les diferents propostes artístiques sorgides a la ciutat, amb especial èmfasi en aquells projectes d'interès objectiu.*

Crear circuits de distribució de les produccions locals com a component implícita d'un procés d'aprenentatge creatiu.

- 6.4. *Fomentar una política de relació directa entre aprenentatges i programacions artístiques i l'escola, especialment en el camp del teatre, la música clàssica, el cinema i les arts plàstiques.*

3.3. INSTRUMENTS ESPECÍFICS DE PLANIFICACIÓ

El conjunt d'objectius enunciats són la concreció de les principals idees que fonamenten la política cultural de Sabadell. Cadascun dels punts tractats ha de donar lloc al màxim nivell de detall possible i per tant cal realitzar un seguit d'estudis sectorials i temàtics que ens permetin analitzar, en cada cas, les línies de treball idònies.

Aquest conjunt d'instruments s'agrupen essencialment en tres grans temes: el patrimoni, la cultura artística i la cultura cívica.

Dins de cadascun existeixen punts d'especial singularitat i importància que requereixen tractaments particulars. Precisament per aquestes diferències hem considerat que alguns punts hauran de desenvolupar-se en forma de pla i altres en forma de consideracions.

3.3.1. CONSIDERACIONS I PLAN SECTORIALS.

El procés de redacció del mapa cultural de Sabadell suposa un considerable avanç en el coneixement de la ciutat i les seves característiques i necessitats culturals. Una de les conseqüències més interessants d'aquest procés ha estat la reflexió sistemàtica envers cadascun dels diversos sectors en què la vida cultural de la ciutat es manifesta.

L'enfoc utilitzat ha estat l'agrupació de polítiques sectorials en tres grans marcs d'actuació: el patrimoni, la cultura artística i la cultura cívica. Al marge d'aquests grans temes, hem realitzat algunes anotacions particulars respecte de la normalització lingüística, les festes i les biblioteques atès que tenen unes característiques de tipus més transversal.